

VECKOBLADET

30

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

UTKOMMER FREDAGAR 1980 6:e årg.

Lösnummerpris: 1 kr

Fredagen den 10 oktober

SJUKVÅRDSREKTIONENS BESKA MEDICIN

Hur drabbas sjukvården i Lund om man sparar in 120 miljoner? VB granskar besparingsförslaget och intervjuar företrädare för de fackliga organisationerna vid Lasarettet.

Landstinget vill att Lunds sjukvårdsdistrikt ska spara 120 miljoner kronor under 1981. Direktionen för Lunds sjukvårdsdistrikt har föreslagit följande besparingsåtgärder:

Ej besätta lediga befattningar under viss tidsperiod. Vilket i klartext betyder att kortare sjukfrånvaro ej kommer att ersättas med vikarier. Det kommer ju helt naturligt innebära en ökad belastning för kvarvarande personal, ännu mer sjukfrånvaro och en ökad personalomsättning. Dessutom drabbas verkligen patienterna. Det finns ju ingen möjlighet att hinna med! Redan idag är arbetssituationen pressad på många avdelningar. Vi vågar bara inte drömma om hur det blir utan vikarier, speciellt kvällar och helger när styrkan redan är minimal.

Reducera overtiden med 75% av nuvarande uttag. I Lunds sjukvårdsdistrikt utgjorde den sammanlagda overtiden 1979 166 418 timmar vilket motsvarar 80 heltidstjänster. En viss overtidsreducering sker helt automatiskt med de antal ökade tjänster som arbetsmiljölagen kräver. Men därutöver ser vi inga möjligheter till besparingar. Det finns knappast någon som frivilligt går in och jobbar overtid om det inte behövs. Att reducera overtiden innebär då helt klart en reduktion av verksamheten på avdelningarna. Dessutom är det ett välkänt faktum att läkarna sällan eller aldrig skriver upp sin overtid. Egentligen är alltså siffrorna alldeles för låga och utgör till största delen sjuksköterskeovertid.

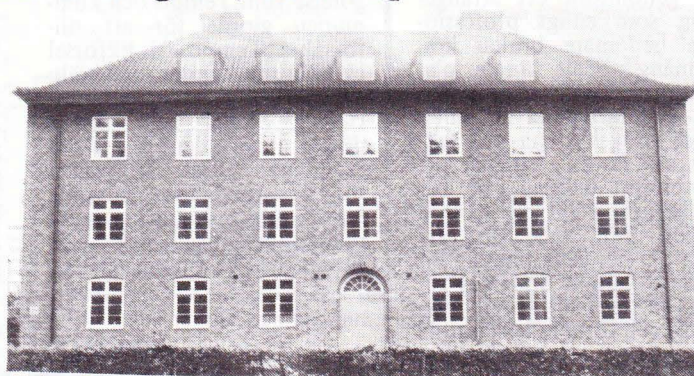
Kompensationsledighet får endast tagas ut utan vikarie.

Hittills har nästan alltid kompensationsledighet tagits ut i samråd med "arbetsgivaren" för att undgå vikarier och har bara kunnat ske när verksamheten så medgivit. Dessutom vill nu landstinget bara ersätta faktiskt arbetad tid med ledighet. Övrig tid ska ersättas i pengar, vilket måste innebära en ökad kostnad för landstinget.

Reducera övertalig personal. Det nämns en siffra på 275 "övertaliga" tjänster och man undrar vad det är för något. Är det patientvaken? Är det den personal som går utöver ordinarie personal på avdelningarna för att täcka semesterar, sjukfrånvaro, tjänstledigheter etc? Slopas dessa båda personalkategorier ökar belastningen på ordinarie personal speciellt på helger och kvällar, och följderna är kända.

Utvidgad semesterstängning. Redan idag är sommaren den tyngsta och jobbigaste perioden för all sjukvårdspersonal och det är välkänt att sjukvården fungerar mycket sämre på sommaren. Har vi verkligen råd att försäma ytterligare för patienter och personal genom utökad stängning?

Kortare bredvidgång för nyanställda. Redan idag är introduktionen av ny personal mycket dålig. En ännu kortare bredvidgång innebär en stor fara för patienterna eftersom kvaliteten på personalen sjunker. Det är känt att sjukvården har mycket utbildad eller otillräckligt utbildad personal. Dessutom är det en otrygghet för personalen att inte behärska avdelningens rutiner och sitt jobb. Man har ju sitt ansvar mot arbetskamrater och framför allt mot

Från »Personalens Hus» vid Lunds lasarett förväntas inga initiativ till medlemsaktion mot »sparåtgärderna». (se mittuppslaget!)

patienter. I slutänden måste följden bli en ökad personalomsättning.

Verka för sparsamt användande av material. Det är den enda punkten i sparförslaget som vi anser går att åtgärda. Det flödrar en oerhörd massa engångsmaterial idag, där mycket går att ersätta med flegångs, tex bestick, glas etc. Mycket annat går säkert att spara in på materialsidan utan att patienter eller personal blir lidande.

Inga nya befattningar på avdelningarna kommer att tillsättas trots att det säkert finns behov därav. Däremot kan man inrätta 7 nya tjänster för att starta med mikrofilmning av journaler!

Det är helt klart att alla dessa sparförslag går ut över personalen genom en ökad arbetsbörda och sämre arbetsmiljö. I slutänden är det patienterna som drabbas genom en klart försämrad sjukvård. Dessutom tillkommer höjda läkarkostnader och läkemedelstaxor. Det är alltså vårdpersonalen och patienterna som får betala för den borgerliga nedrustningen. Dessutom ser vi denna sparplan som mycket kortsiktiga åtgärder. En produkt av skrivbordspolitiker, där hela tiden sjukvården blir föremål för indragningar medan administrationen sväller alltmer.

Anne Liljenberg
Lotta Kanter

Intervju med facken på mittuppslaget.

Offensiv avtalsrörelse

är huvudkravet från VPK Skånes avtalskonferens, som hölls i Hässleholm den 4 oktober. I uttalandet skriver man bl a:

Sverige har den högsta fackliga organisationsgraden i världen. Det gäller att mobilisera medlemmarna för att möta borgarklassens offensiv att pressa ner lönearbetarnas standard och rasera den under decenniernas arbete uppbyggda offentliga tryggheten. Med basaktivitet i föreningsrörelsen får vi en styrka, som varken borgare eller kapitalister har en chans

emot. Men det kräver att LO-ledningen slutar upp med hemlighetsmakeriet i avtalsrörelsen. LO:s handlande måste styras av medlemmarnas krav och avtalsförslaget måste ut på allmän medlemsomröstning. Härigenom kan man få en offensiv avtalsrörelse, som återtar reallöneförlusterna. Med aktiva och engagerade medlemmar i facket har borgarna heller ingen möjlighet att manipulera med priser, moms och andra skatter för att torpedera avtalsuppbyggnaden.

Höstfesten

Höstfesten har varit föremål för en relativt ingående utvärdering. Vi har alla varit överens om de positiva politiska vinsterna med festen, om att vi på mycket kort tid framgångsrikt lyckades planera och genomföra ett arrangemang som enligt professionella bedömare brukar kräva mångdubbelt längre planeringstid. Detta är gott och väl. Framgångarna får emellertid inte skymma det faktum att festen innebar ett ekonomiskt bakslag som beräknas uppgå till ca 30 000 kronor. Allt talar för att detta ekonomiska bakslag inte hade kunnat undvikas genom bättre eller längre planering och förberedelser inför festen, utan att anledningen till bakslaget är att föra till väderleksförhållandena.

Vid det senaste kommunmötet uppdrogs till styrelsen att efter en diskussion med höstfestkommittén besluta om hur förlusten skall täckas. Två principiella vägar är därvid möjliga. Antingen kan vi försöka inbringa den erforderliga summan genom olika arrangemang av typ nya lotterier, en vinterfest (inomhus) och andra liknande aktiviteter. Eller kan vi begära in de förlustgarantier som tecknats av ett antal kamrater. Styrelsen beslöt sig för det senare alternativet.

Anledningen är främst den att VPK:s arbete under det senaste året i hög grad präglats av utåtriktade, arbetskrävande aktioner och av att det inre politiska arbetet blivit eftersatt. När höstens arbete diskuterats i styrelsen har enigheten varit stor kring att organisatoriska och mer renodlat politiska frågor nu måste prioriteras. Detta är ett nödvändigt men självfallet inte inkomstbringande arbete. Förlustgarantierna måste således begäras in. Men därmed upphör inte problemen. Förlustgarantierna täcker endast 20 000 av de erforderliga 30 000 kronorna. Ytterligare minst 10 000 kronor måste uppböras. Styrelsen värdar därför till alla som sympatiserar med tanken på en höstfest att i solidaritetens tecken bidra genom en inbetalning till VPK Lund »Stöd till höstfesten» pg 710093-6.

Från det kommunala..

Ja, så är det dags för rivning igen. Den här gången gäller det Grönekatan. Det lilla gröna huset med frimärksaffären skall bort, det har de förenade rivningspartierna i fastighetsnämnden bestämt. Huset, som är 150 år gammalt, tillhör Tempo och när fru Skogh i affären ville köpa det blev det nej. I stället skänkte Tempo huset till kommunen - och det var en del av den stora uppgörelse som Tempo och kommunen gjorde för att tillförsäkra Tempo fri tillförsel av bilburna kunder med hjälp av det planerade P-huset. Hedvig Skogh och hennes dotter som driver affären skall ut, huset är ivägen för de storstilade planerna. I sedvanlig ordning har kommunen besiktigat huset och funnit det vara undermåligt.

Det plågsamma med den s.k stadsbevarande politik som bedrivs nu är just denna ständigt pågående urholkning av gatubilden, utarmningen av stadsmiljön, bortplockandet av hus som i sig verkligen inte är omistliga eller ett mönster av kvalitet eller byggnadskonst men som var för sig bidrar till Lunds karaktär. Grönekatan är just en sådan gata där jag inte skulle vilja peka ut något särskilt hus som värt ett bevarande till varje pris, men som inte bör utsättas för fler rivningar.

Inför stadsmiljöopinionens anklagelser brukar borgare och socialdemokrater peka enstaka hus och hur mycket man är beredd att satsa på dem. Senaste exemplet är Kjederquistas gården där man ju på fullt allvar tog fram ett renoveringsförslag på 9 miljoner kronor. Det förslaget verkar visserligen vara på väg ut igen men är typiskt för den hållning man visar upp: musealt bevarande av enstaka hus som sedan kan användas som alibi för hånslöshet och likgiltighet för

större och mindre avgränsade miljöelement. De tydligaste exemplena på den hållningen hittar man faktiskt i Malmö som har öst miljoner och åter miljoner i den sterila och och falskt idylliska miljön kring Lilla Torg. Mycket riktigt: Malmö kommun har fått ett internationellt pris för sin stadsmiljö - Malmö kommun som i fråga om rå grävskoepolitik och undfallenhet mot kommersiella intressen fallit djupare än de flesta.

Inte ondska - enfald

Lunds borgare och socialdemokrater är naturligtvis inte onskfulla rivningsgalningar som gottar sig var gång grävskoporna rullar fram. Det är under beklaganden och ursäkter de river Lund och det är inte ondska utan enfald som ligger bakom P-hus

klubb får sin hyra om 8000 kr per år betald, medan Torna Hällestads Pistolskytteklubb får 9000. Brukshundsklubben får 13 000 medan Lunds Hundägareförening (en utbrytare fraktion ?) får 6000. Själv är jag mera sympatiskt inställd till de 5500 till Hemvärnets musikkår, men undrar naturligtvis var stans stora och mera inovativa orkester, Lunds kommunistiska Blåsorkester, blivit av. Det verkar inte som om den har sökt och allmänt är det ont om progressiva organisationer i de här listorna. Den s.k understödstagarandan är tydligen inte så utbredd på vänster håll som i de mer etablerade kretsarna. Men kanske är det inte ens lönt för vänstern att söka. Musikpakten, paraplyorganisationen för de fria musik- och teatergrupperna i Lund hade begärt ett anslag om 31 000. Musik- och teaternämndens borgerliga majoritet hade tillstyrkt knappa 2000 men kommunstyrelsen säger nej till det också. Borgarna slår vakt om sitt Lund och satsar skattepengarna där. Vi andra räknas ju liksom inte. Lucifer

partifällor

Den som åhört ett kommunfullmäktigesammanträde inser snart att alla frågor är avgjorda i förväg: i nämnder och partigrupper. Av den anledningen blir borgare och sossar alltid irriterade om VPK:s förtroendevalda säger mer än tre meningar. Det är alltså inte meningen att ledamöterna skall ta intryck av vad som säges, använda sitt förnuft och rösta efter övertygelse, utan den politiska diskussionen ska redan anses vara förd i slutna rum och de förtroendevalda må rösta efter partilinjé, dvs uppföra sig som en skock får som förs in i olika partifällor.

Jag vill mena att detta är ett ovanligt klart exempel på förtingande av människor. Man har av taktiska skäl avsvurit sig rätten att bli påverkad och att handla i överensstämmelse med sitt samvete.

VPK i Lund har ju en annan syn på fullmäktiges roll och det tycker jag att vi borde föra fram mycket tydligare än vad vi gör. Å andra sidan tycks det som om även vi accepterade det ovillkorliga och i förväg bestämde röstandet efter partilinjé. Har jag rätt?

Finn

bygget. Vi kommer att få höra Sverker Oredsson i en kommande fullmäktigedebatt ta till sitt speciella, lätt tragiska tonfall när han förklarar att huset på Grönekatan tyvärr inte står att rädda om man skall föra en realistisk politik. Kommunrådet Ryde kommer att fylla på och påvisa hur rivningen av huset i själva verket är en bevarande åtgärd, Birger Rehn eller Margareta Teleman kommer att säga att socialdemokraterna nu som alltid står för en konsekvent antirivningspolitik utom just när kommunisterna bråkar - allt medan resten av den socialdemokratiska fullmäktigegruppen tittar i golvet och försöker tänka på något annat

Understödstagarandan

Listan över kommunala bidrag till diverse organisationer är nu kommen och besluten är fattade. Det är inte lätt att urskilja några speciella principer - möjligen gäller det att vara allmänt samhällsbevarande. Hund- och pistolintressen ligger väl framme förstår jag. Lunds Pistolskytte-

Sjukvårdens sparplan: VAD SÄGER FACKET?

Veckobladet redogjorde i nr 28 för landstingets planerade sparåtgärder. Personalorganisationerna vill ingalunda acceptera arbetsgivarbudet okritiskt. VB har pratat med några fackliga representanter för personalen vid Lunds lasarett.

SKAF: "Se över verksamheten i stället!"

Veckobladet har talat med Maj-Britt Lindqvist, v.ordf. i sektion 7 avd 40 av Svenska Kommunalarbetsförbundet, som organiserar bl a sjukvårdsbiträden, undersköterskor och vaktmästare.

VB: Hur ser ni på nedskärningarna och "sparplanen"?

Lindqvist: Det är sättet vi mest reagerar mot. Man vill bevara sjukvården men på bekostnad av att personalen får ökad arbetsbörda. Det enda man inriktar sig på är personalinskränkningar utan att titta på verksamheten i övrigt och ifrågasätta den. Som helhet är det personalen som ska betala. Samtidigt vore det nyttigt att kritiskt granska de olika verksamhetsområdena var för sig och befattning för befattning, för att på så sätt finna ut vilka bitar som det kan sparas på och inte som i sparplanen bara ge generella regler.

Är det någon speciell verksamhet du tänker på?

ADMINISTRATIONEN! Där sitter chef på chef! Dessutom tycker jag att en del av lasarettens verksamhet gränsar till lyxsjukvård.

Kommer ni att från sektionens sida ta initiativ till någon aktion bland medlemmarna mot sparförslaget? Någon massmobilisering?

Det kan jag inte svara på ännu. Vi får först höra med avdelningen, som måste förhandla med landstinget om vissa delar som är "förhandlingsbara". Vissa åtgärdsförslag från direktionen är dessutom avtalsbrott t ex förslaget om kompensationsledighet.

Men det är ju rätt ont om tid, verksamhetsplanen beslutades ju i november?

Ja, för min personliga del kan jag förstå att folk vill mobilisera, men jag vill ändå avvakta.

Då blir det ingen bred aktion från SKAF:s sida då?

Du har ju själv varit på sektionsmöten så du vet ju hur stridsviljan brukar vara... Sammanfattningsvis kan jag bara säga: Sparplanen kan vi inte acceptera som den står idag!

SHSTF - "Ansvarslösa politiker"

VB tog upp sparplanen med Ann-Marie Larsson, nyvald ordförande i Svenska Hälso- och Sjukvårdens Tjänstemannaförbund, lundaavdelningen.

SHSTF organiserar bl a sjuksköterskor och laboratorieassistenter.

Ann-Marie Larsson: Vi är positiva till sparåtgärder i sig, men är kritiska till "sparplanen". Den inriktar sig enbart på personalkostnader. Dessa är en naturlig följd av att politikererna inte tagit sitt ansvar i prioriteringar av verksamhetsutvecklingen de senaste årtiondena. Vi tror inte att stängningar av avdelningar ger speciellt stora ekonomiska vinster - i alla fall inte i det långa loppet. Vikariefrågan vid korttidsfrånvaro, måste kopplas samman med frågan om grundbemanningen på avdelningarna, och denna måste öka om nuvarande verksamhet ska bibehållas. Givetvis måste ett sparande rikta sig mot slöseri av material (t ex engångsmaterial) för att öka sparmedvetandet.

Kan man räkna med att SHSTF tar initiativ i Lund till någon opinionsrörelse mot "sparförslaget"?

Det kan jag inte svara på ännu för den nya styrelsen har inte sammanträffat än, och jag vill personligen inte föregå styrelsemötets beslut.

Läkarförbundet: "Övertaliga läkare - en myt"

Göran Sundbärg, som är ombudsman för Mellersta Skånes Läkarförening vilken organiserar ca 800 läkare, säger:

Hittills är sparplanens mål löst formulerade, men bland förslagen finns exempel som är fackligt åt helvete. Det gäller bl a förslaget om kompensationsledighet som är direkt avtalsvidrigt. Detta kan vi inte acceptera.

Vidare har man satt som målsättning att minska läkarevikarierna med för Lunds del 25 %. Så vitt vi förstår, kan detta bara åstadkommas genom att man stryper forsknings- och utvecklingsarbete, ökar väntelistorna och sänker sjukvårdsproduktionen. Vi uppfattar inte situationen som om det skulle finnas för många läkare här. Politiker och tjänstemän tror gärna att läkarbeståndet är ovanligt högt här i Lund men detta grundar sig på deras bristande kunskaper i praktisk sjukvård. Låt mig bara som ett exempel nämna att på neurokirurgen finns 14 tjänster men sysselsättningsgraden är 21 helårsarbetande.

Förhållandena är liknande vid alla jourtyngda specialiteter.

Sedan är det politikerernas sak att besluta om sjukvårdsproduktionen ska minska och därmed öka köerna till vården. Man måste ju i det här också ställa allmänhetens förväntningar och krav.

Är ni från läkarförbundets sida principiellt motståndare till alla typer av sparåtgärder?

En 1 %-ig nedskärning (enligt 5-årsplanen antagen i maj -80) skulle kunna ge lite längre kölistor, men detta kan eventuellt kompenseras med andra typer av rationaliseringar som skulle eliminera "flaskhalsar". Sedan är det

givetvis viktigt att verksamheten utvärderas och ifrågasätts.

Dagens "katastrofala" ekonomiska läge är ingen nyhet för oss som sysslar med praktisk sjukvård dagligen men politiker och tjänstemän har tydligen först nu fått upp ögonen.

Kommer ni att sätta igång några aktioner?

Nej, vi avvaktar vad kliniker och basledningar kommer till för resultat och där efter får vi förhandla.

Vår förmodan är att landstingets sparplan kommer att minska sjukvårdsproduktionen och det drabbar i slutändan patienten!!!

Tomas Kanter
Anders Beckman

Djingsis Khan / HSB

Efter år av diskussioner och tålmodigt arbete med informationsmöten, enkäter och tekniska utredningar m m blev det för några dagar sedan äntligen klart. Då klubbade AF:s styrelse beslutet att låta HSB ta över Djingsis Khan. Då slog också Veckobladet till och utropade: Spekulation! Nu skulle ytterligare ett område i Lund förbehållas höginkomsttagare, sådan som kan betala skyhöga priser.

Visst är området populärt, särskilt bland västerns mellanskikt. Men det påvra utseendet, husens enkelhet och den täta grupperingen kring intima gårdar - barnens öar - och inte minst gemenskapen och den otvungna livsstilen får många god borgare att rygga tillbaka. Att området skulle attrahera höginkomsttagare är nog inverterat önsketänkande. De, för vilka marknaden står öppen, söker sig förvisso till andra spekulationsobjekt.

I själva verket innebär just osäkerheten om bostadsrätternas marknadsvärde ett risktagande, som fått en del att tveka att teckna sig för en bostadsrätt. Det är naturligtvis inget tvån att gå med i bostadsrättsföreningen. De, som så önskar, får bo kvar som hyresgäster hos AF, som köper bostadsrätten till dessa lägenheter.

Byråkratisering

Olika former av priskontroll och hembudsskyldighet har diskuterats upprepade gånger under förberedelsearbetet, men avvisats av flera skäl. Priskontroll innebär oundvikligen byråkratisering. Hur ska tex överlåtelsevärdena bestämmas? Artikelförfattaren föreslår den ursprungliga köpesumman plus kompensation för inflationen. Varför kompensation för just inflationen? Även den värdestegring som har sitt upphov i ens egna investeringar och omsorg om sin lägenhet borde väl kompenseras?

Skulle vi införa priskontroll ges två alternativ vad gäller reglerna för lägenhetsöverlåtelse. Antingen måste vi ha ett centralt administrerat kösystem - och då mister vi bytesrätten, som sannoligen för de flesta inte har någon spekulativ karaktär, utan är oftast

enda chansen att överhuvudtaget få en ny lägenhet. Som bekant tvingas många av oss att byta hemort, antingen vi vill eller ej.

Skulle vi avstå från ett kösystem för att bibehålla bytesrätten, dvs den som flyttar får själv fixa efterträdare, ja då riskerar vi pengar under bordet i ett system med priskontroll. Bara misstanken är nog för att skapa missämja.

Men visst kan man - av principiella skäl - ta de byråkratiseringskonsekvenserna av att införa priskontroll på eget initiativ. Men vilka är garantierna för att ett sådant system håller? Risken finns ju att det senare rivs upp!

Politisk opportunist

Ska man ha priskontroll, är det enda rimliga att det lagstiftas om det för hela bostadsmarknaden, och då inte bara för bostadsrätter utan naturligtvis också för villor.

Det är på dessa förutsättningar som en stor majoritet sagt sig vilja vara med och bilda en bostadsrättsförening på Djingsis Khan.

Det smakar politisk opportunist - särskilt som man valt tystnadens strategi under hela förperioden - att som VPK:s språkrör nu komma och hävda, att det tyngsta skälet för en kooperativ form för frigörelse från AF är vittringen av rejala privatekonomiska lyft. Då och då har man låtit basunera ut, att det bästa vore om Lunds kommun kunde ta över området och låta det bli vanliga kommunala hyreslägenheter. Varför skulle det vara bäst om vi underkastade oss en auktoritär, och dessutom borgerlig, maktapparat som kommunens bostadsföretag? Varför denna ständiga misstro mot kooperativa initiativ på basplanet?

Thomas Lundgren

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Ijugarbänken

Med anledning av att borgarna anser att Svensson har för mycket pengar i plånboken frågar vi kommunal- och oppositionsråden om deras egen ekonomi:

Lennart Ryde (m)

— Där klev redaktörn på en öm tå! Jovisst är det problem med det s k överskottet... som en första åtgärd hade jag tänkt att i höst installera en vägmaskin i badkaret.

Nils Arne Andersson (c)

— I mina mörka ögonblick grubblar jag ibland på om vårt kommunala sparprogram verkligen minskar det privata köpkraftsöverskottet.

Sverker Oredsson (fp)

— Ja det är svårt att göra av med kommunalrådslönen. Jag funderar på att möjligen flytta till en hyreslägenhet: lär vara ett säkert säll.

Birger Rehn (s)

— Som gammal Lundabo är jag bekymrad över de låga priserna i stan. I USA däremot, där har man verkligen guldkantade pryglar! Åk dit, murvel!

Ingegerd Göransson (s)

— Ibland skäms maken (landstingsråd, vår anm.) och jag över våra höga löner. Men, å andra sidan, varför ska bara borgarna stå för överkonsumtionen?

Mårtenstorget, Rune R och arkitektkampen

Mårtenstorget, förra lördagen. Solsken, folkträngsel, handel med allt från obesprutade kålrötter till Khomeini på originalspråket. Framför Konsthallen pågår ett husbygge. Det är arkitektstuderande i bygghjälm som protesterar mot förslaget till nedläggning av utbildningen i Lund. Allmänheten inbjuds till öppet hus uppe på arkitektskolan.

En skrällig högtalare skär genom folkmassan: Detta är moderaternas torgmöte. Kom fram och ställ frågor till riksdagsman Rune Rydén.

Det bildas snabbt en ring av bygghjälm och andra intresserade runt Rydén som är en av de ansvariga för nedläggningsförslaget. Men Rune R är inte riksdagsman för intet, han svänger sig vant och berättar om hur ihärdigt han kämpat för arkitektutbildningen i Lund.

På väg från torget råkar jag möta Rune Ryden på Kyrkogatan, där han står och samtalat med en bekant. En man med hund kommer just över gatan, hejar och säger: Skall du inte upp till arkitekternas öppna hus? Rune R hänskrattar glatt och skakar på huvudet.

Men vi var många Lundabor som besökte det öppna huset på A-sektionen förra lördagen. Elever och lärare informerade om utbildningen och visade mängder av prov på verksamheter som pågår i både forskningsprojekt och elevarbeten.

Ett par reaktioner som jag känner under rundvandringen: Här finns så mycket goda ideer och förslag, så mycket skapande kraft (precis som i kärnkraftsdebatten). Tänk om vi levde i ett system som släppte fram alla dessa goda alternativ. Och den andra reaktionen var: - I den här skolan skulle jag nästan kunna tänka mig att gå. Så synd att den skall läggas ner.

Frågan om nedläggningen av arkitektlinjen i Lund är långt ifrån avgjord än. På skolan kämpar man beslutsamt och man har goda argument på sin sida. Prognoserna om ett arkitektöverskott är föråldrade (i dagsläget är bara 34 av 4000 arkitekter registrerade arbetslösa) och det behövs ju verkligen bra hus och folk som kan rita dem. Nu på lördag i Stockholm demonstrerar eleverna vid landets arkitektutbildningar mot nedskärningar och nedläggningshot. JH

Pålsjö ängar

— Dispositionsplanen för Pålsjö ängar är välkommen, därför den möjliggör ett ökat bostadsbyggande under åttiotalet, skriver Hyresgästföreningen i Lund i ett uttalande. Men det finns dock stora brister i planen, poängteras fortsättningsvis:

Hyresgästföreningen vill ha en större yta att bygga på och kan också tänka sig en högre markanvändning för att därmed kunna höja servicenivån. Vidare tycker man att lägenhetsfördelningen är horribel: »Man föreslår inga 4:or alls, och man misstänker starkt att alla 5:or kommer att upplåtas med ägande-

eller (i bästa fall) bostadsrätt».

Dåligt med daghemsplatser

Hyresgästföreningen tycker att det är märkligt att man planerar ett daghem på 40 platser, när man samtidigt räknar med att full behovstäckning skulle kräva 100 - 125 daghemsplatser. Man föredrar också daghem framför föreslagna lägenhetsdaghjem.

Slutligen kräver man ordentliga gemenskapslokaler redan från början, så att det inte blir som i Papegojelyckan och Uarda, där de nyinflyttade tvingats kämpa hårt för gemenskapslokaler.

TYSK PROFESSOR PÅ SMÅLANDS

Onsdagen den 15/10 gästas Smålands nation av Johannes Beck, marxistisk pedagogikprofessor från Bremen.

Beck är i Sverige mest känd för sina analyser av klasskiktningen i skolan. Den här gången kommer han mest att uppehålla sej vid förändrade socialisationsmönster i dagens skola och vilka problem detta kan innebära för lärare.

Vanligt folk må icke förskräckas - föredraget kommer att tolkas till begriplig svenska. Dessutom lär Beck uttrycka sig ovanligt klart för att vara en tysk intellektuell.

Det hela är ett samarrangemang Smålands/KRUT/Tysklandsgruppen. För den som vill förbereda sig lite kan rekommenderas KRUT nr 11 och 13.

PIONJÄRER

Söndagen den 12 oktober är pionjärer i alla åldrar mellan 7 - 16 år välkomna att delta i möte i Gamla Mejeriet vid stadsparken kl 16.00 till 19.00.

Vi ska börja med att visa »Historieboken» på film, som sedan ska bli årets följetong. Del 1 alltså kl 16.

Sedan blir det lekar, sånger, rapporter och arbete i arbetsgrupper. Vi har bl a Veckobladgruppen, »Pionjärgruppen», som tillsammans ska sätta ihop bulletinen Pionjären, som skickas ut över hela landet.

Har du fler ideer och vill vara med är du välkommen.

Ta med en liten matsäck, som du kan äta tillsammans med oss andra
Lena 14 83 41
Birgitta 14 51 85
Pär 11 66 99
Maud 13 20 41

VPKs SÅNGGRUPP. Träning 12/10 kl 19 hos Finn, L Gråbrödersg 2 B.
VPK LUNDS IF. Handbollsträning lö 11/10 kl 16.00 Lerbäcksskolan. Vid tjänlig väderlek med tag kläder för utomhusspel.

REDAKTIONSUTSKOTT: Eva Almqvist, Jan Hindersson och Finn Hagberg.
KONTAKTREDAKTÖR för nästa nummer är Lars Borgström tel 13 19 75.